

Позитивними результатами ефективного та обґрунтованого середньострокового бюджетного планування в м. Києві можуть стати: передбачуваність соціально-економічних наслідків проведення заходів політики для громадян; забезпечення збалансованості фінансових ресурсів у середньостроковій перспективі; досягнення оптимальних результатів бюджетної політики шляхом послідовного вирішення соціально-економічних проблем регіону; підтримка громадськістю політичних цілей завдяки підвищенню прозорості реалізації бюджетної політики.

Причинами неефективного середньострокового бюджетного планування в м. Києві є: часта зміна пріоритетів бюджетної політики під впливом політичних факторів; відсутність чіткої методології середньострокового планування; недостатній досвід у здійсненні якісного середньострокового бюджетного планування; нинішні формульні розрахунки не враховують у повному обсязі особливостей соціально-економічного розвитку міста, скорочення кількості працюючих у секторах економіки; відсутність кореляції між розрахунками Мінфіну по дохідній базі місцевих бюджетів і Міндоходів щодо наявної податкової бази та очікуваного її виконання; недосконалість механізму розрахунку видатків на виконання делегованих місцевому самоврядуванню повноважень.

Хлібун Р. В.

«Фінанси і кредит», 4 курс

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет ім. Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник — к.е.н., доцент Жибер Т.В.

ОЧІКУВАНІ НАСЛІДКИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ВІД РОЗМІЩЕННЯ ДЕПОЗИТІВ В УКРАЇНІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФІНАНСОВУ ІНФРАСТРУКТУРУ

На тлі низького росту ВВП і погіршення інших макрофінансових показників, гостро постає питання залучення додаткових доходів до державного бюджету. Згідно із Податковим Кодексом України, 1 січня 2015 року вступає в силу включення до оподаткованого доходу, одержаного фізичною особою у вигляді проценту за розміщення депозиту у банківській фінансовій установі.

Для оцінки наслідків включення до оподатковуваного доходу фізичних осіб процентів на депозитні вклади, зробимо припущення, що оподаткування депозитів уже відбувалося упродовж останніх восьми років за ставкою, яка вступає в силу із 1 січня 2015 року. Провівши детальний ретроспективний аналіз бази оподаткування та доходів від податку, в розрізі валют та термінів, можна виділити такі тенденції:

1) якщо б нараховані на депозити відсотки оподатковувалися за ставкою 5 % із 2005 року, то їх роль у доходах Державного бюджету була б незначною (менше 1 % від усіх доходів);

2) дуже велика частка українських депозитів (приблизно 40 %) доларизована, що свідчить про недовіру до гривні у перспективі;

3) за термінами переважають депозити до 2 років (приблизно 90 % від усіх депозитів), що також свідчить про недовіру населення до банківської системи.

Окрім додаткового джерела наповнення бюджету, включення нарахованих відсотків на до оподаткованого доходу фізичних осіб генерує одночасно і багато проблем, які необхідно буде вирішувати:

1) Розмір доходу у 1 % в доходах Державного бюджету можна збільшити двома шляхами — підвищенням ставки податку (що тягне за собою ризик відтоку депозитів з банківської системи), або диверсифікувати ставки оподаткування залежно від термінів, валюти або резиденства. Іншим варіантом виходу із цієї ситуації може бути підвищення депозитних ставок.

2) Пряма залежність доходів від оподаткування відсотків на депозити від облікової ставки НБУ.

3) Значна частка депозитів у доларах, а також депозитів на вимогу, на які нараховуються нижчі відсотки, і які, відповідно, матимуть невиправдано малу економічну ефективність. Цю проблему можна вирішити через диверсифікацію ставок оподаткування.

4) Приблизно 90 % депозитів за терміном не перевищують 2 роки, що негативно впливає на ліквідність банківської системи. Слід більше диверсифікувати ставки податку на депозити залежно від їх терміну.

5) Із початком оподаткування депозитів існує ризик відтоку депозитів з банківської системи. Слід провести масову роз'яснювальну роботу серед населення.

6) Основна частина доходів від оподаткування відсотків на депозитні вклади фізичних осіб стягуватиметься на території Києва та Київської області, (приблизно 32 % від загальної суми по

Україні), що в свою чергу пояснюється найбільшою концентрацією банківських установ та їх клієнтів у столиці.

Україні доцільно врахувати зарубіжний досвід щодо диверсифікації ставок оподаткування депозитів, як у Німеччині, Швеції, Португалії, Данії.

Важливим моментом є те, що в розвинутих країнах оподаткування відсотків по депозитам відбувається за значно вищими ставками, аніж планується в Україні. Високі ставки підвищують фіскальну роль оподаткування депозитів у зарубіжних країнах. Але, враховуючи новизну цього податку і неоднозначні настрої населення щодо його введення, необхідний певний адаптаційний період, для якого найкращою буде низька ставка оподаткування.

Цекот І. В.

«Фінанси і кредит», 5 курс,

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник — к.е.н., доцент Буряченко А. Є.

МУНІЦИПАЛЬНІ ОБЛІГАЦІ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЗИКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІНАНСУВАННЯ БЮДЖЕТУ

Інтеграція України до європейського співтовариства потребує пристосування всіх сегментів економіки, державної та регіональної політики до міжнародних стандартів. Важливою складовою системи місцевих фінансів у багатьох країнах світу є муніципальні запозичення, за рахунок яких здійснюється наповнення місцевих бюджетів і фінансуються проекти, що мають важливе соціальне значення для територіальної громади.

Основні цілі випуску таких цінних паперів:

- покриття дефіциту фінансових ресурсів для виконання покладених функцій;
- поповнення місцевого бюджету для інвестування комплексних програм щодо розвитку регіону;
- рефінансування існуючих позик (характерно для вітчизняної практики).

Водночас, відносно процесу здійснення зовнішніх запозичень слід зазначити, що діючі нормативні акти практично не містять єдиного чітко визначеного механізму виходу муніципалітетів на зовнішні ринки фінансового капіталу [1, 2]. Це призводить до